

БЪЛГАРИ И ЕВРЕИ

I.

СЪЖИТЕЛСТВОТО НА ДВАТА НАРОДА ПРЕЗЪ ВЪКОВЕТА.

Встѣпление.

Между българи и евреи е имало още въ древността културни връзки, които подчертаватъ, че двата народа сж си влияли чрезъ близко съжителство единъ на другъ. Тия връзки най-близко и ярко проличаватъ отъ отговора на папа Николай до българския царь Борисъ, който споменава въ писмото си, че въ България, по него време, имало семитска литература. Но предварително нека подчертаемъ, че тая семитска литература е еврейска. За това имаме сведение отъ житието на св. Кирилъ, гл. VIII., дето се казва, че този славянски апостолъ, който билъ при хазаритѣ, се отдалъ да изучи еврейската граматика, защото хазаритѣ, родственъ народъ на българитѣ, официално сж си служили съ еврейска писменостъ и езикъ, понеже били управлявани известно време отъ еврейска династия. Езикътъ на българитѣ при Донволжска България, втората половина отъ Кубратовата държава, която се простирала, отъ р. Тиса до Уралъ, билъ сжщо подобенъ на Хазарския.¹⁾

Като съседи допустимо е и тѣ да сж си служили съ еврейската писменостъ и езикъ, тѣй като по онова време между европейскитѣ народи широко били застѣпени само латинската, гръцката и семитската писменостъ, понеже знаковетѣ биле опростени и лесно се заучвали.

Че действително се е употребявалъ семитския езикъ и писменостъ т. е. еврейския отъ българитѣ, явствува и отъ именника на българскитѣ царе, който е билъ писанъ споредъ г. Минчо Димитровъ²⁾ на еврейски езикъ, защото нѣкои думи, които не сж били преведени на славянски, говорятъ да се разбира това. Въ самия именникъ изброяването на лицата,

¹⁾ Проф. Шишмановъ: Критически прегледъ на въпроса за произхода на българитѣ С. Н. У. кн. XVI, стр. 529.

²⁾ М. Димитровъ. — Златнитѣ сѣдове отъ гробницата на царь Аспарухъ стр. 162.